Р Е Ш Е Н И Е
№ 44009

гр. София, 10.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова
ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11655** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ивета Стефанова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

П. К. М. обжалва Решение № 1491 от 27.04.2026 г. по АНД № 13662/2025 г. по описа на Софийски районен съд, потвърждаващо Електронен фиш Серия К № 11214379/2025 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

По поддържаните оплаквания за неправилност на атакувания съдебен акт поради нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, иска отмяната му и решаване на спора по същество като се отмени електронния фиш. Претендира разноски.

Ответникът не изразява становище.

Заключението на участвалия в производството прокурор е за неоснователност на касационното оспорване.

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срок и срещу подлежащ на инстанционен контрол съдебен акт.

Разгледана по същество на посочените в нея основания и в обхвата на служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият касационен състав я намира за неоснователна.

Според фактическите установявания в електронния фиш, възприети за достоверни от районния

съд, на 28.06.2025 г. в 11:04 часа в [населено място], по [улица]до № 164, с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON-M2 № MD1192 е заснет лек автомобил „П. К.“, рег. [рег.номер на МПС] , с регистриран ползвател П. К. М. и собственост на Р. П. Н.-М., движещ се със скорост след приспаднат толеранс от 83 км/ч. при ограничение на скоростта от 50 км/ч. за населено място. Установеното превишаване на допустимата скорост с 33 км./ч. е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. В хода на развилото се административнонаказателно производство от страна на Р. П. Н.-М. е представена декларация по чл. 188 от ЗДвП относно предоставянето на собственото й МПС на П. К. М..

За да потвърди оспорения акт по чл. 58д, т. 4 ЗАНН, въззивният съд е приел, че е издаден при спазване на процесуалните правила. Въз основа на безспорно установените в хода на съдебния процес факти е извел заключение за осъществяване признаците на административното нарушение от обективна и субективна страна. С аргумент за изрично фиксиран в закона размер на санкцията е преценил определянето й за съответно на материалноправните разпоредби. Констатирайки липса на смекчаващи обстоятелства, които да сочат на по-ниска степен на обществена опасност на деянието, съдът е отрекъл приложимостта на чл. 28 ЗАНН към спорното правоотношение.

Решението е правилно.

Касационната проверка констатира липса на заявените в жалбата съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Възприетите от СРС констатации кореспондират на данните по делото. Съдът е формирал съобразени с доказателствения материал изводи по наведените от нарушителя доводи, преценил е фактите от значение за предмета на спора и приложимото към тях право. Въззивният съд се е произнесъл след цялостна служебна проверка на акта по чл. 58д, т. 4 ЗАНН, в изпълнение на изискването на чл. 314 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН и при излагане на мотиви, обуславящи постановения правен резултат. Не са налице процесуални пропуски при разглеждане на делото във въззивното производство, поради което оплакванията за засягане на обжалваното решение от процесуален порок са несподелими.

Съответно на доказателствата и на материалния закон е заключението на съда за правомерно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП въвежда изрична забрана водачите на пътни превозни средства да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от цитираната норма ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. Когато стойността на скоростта, която не следва да се превишава, е различна от законоустановената, това се сигнализира с пътен знак - чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

В случая управлението на въпросния лек автомобил със скорост от 83 км/ч при максимално разрешена от 50 км/ч. е отчетено и заснето с мобилна система за видеоконтрол АТСС CORDON-M2 № MD 1192, с доказана по делото техническа изправност. Противно на защитната теза на оспорващия, конкретното МПС, с което е извършено нарушението, е установено по несъмнен начин. Техническото средство за измерване тип АТСС CORDON-M2 представлява видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации, като от представения по делото снимков материал може да се извърши еднозначна идентификация на заснетото МПС.

Неоснователно е твърдението за неправомерно прехвърляне на данни от техническото средство в нарушение на чл. 5, чл. 9, ал. 4 и чл. 16 от Наредба № 8121з-532/2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /наредбата/. Извършените в случая действия са в съответствие с нормите на Раздел IV от Наредба № 8121з-532/2015 г. – „Съхранение и отчет на автоматизираните технически средства и системи и на данните с информация от тях“. По аргумент от разпоредбата

на чл. 16, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г. /в относимата към казуса редакция/ данните за нарушенията се съхраняват до приключване на административнонаказателната преписка във формата и вида, изготвен от АТСС, като при необходимост могат да се отпечатват. Посочената информация се събира, съхранява и анализира от определени със заповед на директора на ОДМВР служители и чрез автоматизирана информационна система се използва за целите на административнонаказателния процес. В изпълнение на изискването на чл. 10, ал. 1 от наредбата е попълнен протокол за използването на мобилното АТСС съгласно приложението, от който се установява мястото на осъществения контрол, посоката на движение на контролираните МПС, времето, през което АТСС за измерване на скоростта е било на въпросната позиция, ограничението на скоростта, периода на работа на техническото средство – от 10:30 часа до 12:30 часа на 28.06.2025 г. Отразени са данни за извършените първоначална и периодична проверка за техническа годност на техническото средство, посочен е и режимът на измерване – стационарен в движение и посоката – приближаващи автомобили, вписана е дата на съставяне на протокола, с положен подпис на длъжностното лице. Следователно предвидената в нормативната уредба процедура по използване на техническото средство е надлежно изпълнена.

Споделими са съжденията на съда, отричащи приложение на института на маловажност към процесното противоправно деяние. Интензитетът на отрицателно въздействие към момента на нарушението не предпоставя квалифициране на случая като маловажен, още повече предвид значимостта на регулираните със ЗДвП обществени отношения.

Изложеното мотивира заключение за законосъобразност на оспорения електронен фиш. Достигайки до същия извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 1, пр. 1 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София - град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1491 от 27.04.2026 г. по АНД № 13662/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: